

الاسلامی علم و تکنولوژی

لکھر محمد رضا طاهری

عضو هیئت علمی

دانشگاه سیستان و بلوچستان

خشیت دارند. و درباره علم که سرچشمہ پیشرفت‌های مادی نیز هست می‌فرماید: «قال ائمۃ اوتیته علی علم عندی»^(۳) «این ثروت را بوسیله دانشی که نزد من است بدست آورده ام یا می‌فرماید: «هل یستوی الذین یعلمون و الذین لا یعلمون»^(۴) «یعنی آیا کسانی که می‌دانند با کسانی که نمی‌دانند یکسانند یا «یرفع اللہ الذین آمتو منکم و الذین اوتوا العلم درجت»^(۵) یعنی (اگر به دستور الهی عمل کنید) خداوند کسانی را که از میان شما ایمان آورده‌اند و آنها که از علم برهه دارند به درجات عظیمی بالا می‌برد.

و به پیامبر اکرم ﷺ فرمان می‌دهد که از خدا بخواهد علمش را زیاد کند: «و قل رب زدنی علمًا»^(۶) «بگو پروردگارا علم مرا زیاد کن»

اصولاً ظهور اسلام با دعوت از فراغیری علم و دانستن شروع شد مثلاً در این مورد می‌فرماید: «اقرا باسم ریک الذى خلق * خلق الانسان من علق * اقرا و ریک الاکرم * الذى علم بالقلم * علم الانسان مالم یعلم»^(۷) «یعنی بخوان به نام پروردگارت که جهان را آفریده همان کسی که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد. و بخوان که پروردگارت از همه گرامی تر است همان کسی که بوسیله قلم تعلیم داده و به انسان آنچه را که نمی‌دانست آموخت» و مواردی دیگر مانند «افلا یستغرون» آیا اندیشه نمی‌کنید؟ «اولم یتفکروا» آیا فکر و اندیشه خود را بکار نینداختند؟ یا اینکه در جایی دیگر خداوند به قلم قسم یاد می‌کند «نَ وَ الْقَلْمَ وَ مَا يَسْطُرُونَ» با توجه به موارد فوق که در صدق کلی از آیاتی است که در قرآن مجید در ارتباط با علم و دانش آمده است.

اما چرا روزگار مسلمانان در ارتباط با علم و دانش رضایت بخش نیست در حالی که هیچ دین و مسلکی تا این حد به

امریوزه تقریباً تمامی کشورهای مسلمان در ردیف کشورهای به اصطلاح جهان سوم و به تعبیری در حال توسعه می‌باشند، کشورهای مسلمان از وضعیت مطلوب علمی برخوردار نمی‌باشند و نسبت به کشورهای توسعه یافته صدها سال فاصله دارند و این فاصله روز بروز پیشتر می‌شود. بطور مثال بدھی کشورهای عقب افتاده جهان پیشرفته در سی سال پیش حدود شصت میلیارد دلار بود ولی امروز بیش از هزار میلیارد دلار می‌باشد.

علیرغم این امر که دین اسلام برای علم اهمیت قابل توجهی قایل شده است. بسیاری از کشورهای مسلمان از ثروتی زیاد که عنایت خداوند با آنها است، برخوردار می‌باشند بخصوص کشورهای نفت خیز خاورمیانه، اما تاکنون این کشورها هرگز توانسته‌اند از این نعمات الهی در جهت توسعه و تحول جوامع خود بهره مطلوب بگیرند. مثلاً اگر این کشورها را با کشوری مانند ژاپن مقایسه کنیم، علیرغم اینکه ژاپن از ذخایر طبیعی کافی برخوردار نمی‌باشد اما امروز در سطح عالی ترین کشورهای مترقی و صنعتی قرار دارد و اقتصاد آن حرف اول را می‌زند. لذا به نظر می‌رسد که کشورهای اسلامی به این توصیه‌های اسلامی توجه کافی ننموده‌اند. در آیات الهی در قرآن مجید اشارات و تأکیدات زیادی در مورد آگاهی و دانش شده است و مکرراً پیروان خود را به فراغیری از علم دعوت می‌کند و در شرایطی این آیات به مردم ابلاغ می‌شود که جهل و نادانی در جوامع انسان بخصوص شبه جزیره عربستان به اوج خود رسیده بود. بطور مثال خداوند می‌فرماید: «ان الذین اوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون للاذقان سجداً و يقولون سبحان ربنا ان كان وعد ربنا المفهولاً»^(۸) (یعنی آنها که پیش از آن علم و دانش دریافت داشته‌اند هنگامی که قرآن بر آنها تلاوت شود به خاک می‌افتد و سجده می‌کنند و می‌گویند: مبنیه پروردگار ما که وعده‌هایش قطعاً انجام شدندی است.)^(۹)

و همچنین می‌فرماید: «اتما یخشی اللہ من عباده العلماء»^(۱۰) (یعنی از میان بندگان خدا تنها دانشمندان از او

۲- فاطر: ۲۸

۱- اسراء: ۱۰۷-۱۰۸

۳- زمر: ۴

۷۸- تقصیص:

۴- طه: ۱۱۳

۱۱- مجادله:

۵- علق: ۱۵

۵- علق:

دست خالی نمی شود کاری انجام داد!! امروزه تمامی مسلمانان دنیا اعم از مردم و دولتهاشان از آمریکا می خواهند که حداقل در ماه مبارک رمضان حملات و بمباران های خود را متوقف کنند، اما چون آنها مسلمانان را ضعیف می بینند به درخواست آنها توجهی نمی کنند. حتی رهبر نظامی پاکستان برای این درخواست شخصاً به لندن رفته است اما به خواهش ایشان نیز که تنها حامی و همکار صدرصد با آنها می باشد اعتنا نکردن!! حال اگر مسلمانان متحده و به سلاح علم و دانش و تکنولوژی مجهز بودند، قطعاً اینهمه گستاخی از آمریکا و هم پیمانش انگلیس در خصوص این همه حضور در خاورمیانه و کوییدن کشور مسلمان افغانستان سر نمی زد. لذا معلوم است که حکام مسلمان و متولیان دین بعد از پیامبر اسلام ﷺ به نصایح ایشان و وحی الهی در خصوص فراگیری علم و دانش کمتر توجه کرده اند و امروزه بعد از یکهزار و چهارصد و بیست سال تقاض این بی توجهی خودشان را پس می دهند.

لذا امروز مسلمانان باید تحولی در فراگیری علم بوجود آورند و روی مغزها سرمایه گذاری کنند، مغزها را پرورش بدهنند زیرا مغز انسان کهربایی علم است و ارزش مغز به علم و دانشی است که در آن ذخیره می گردد در غیر اینصورت ارزشی ندارد حتی در فراگیری علم و دانش باید حسادت کنند هر چند که حسادت در اسلام جایگاهی ندارد، اما حضرت علی ؑ فقط در این مورد آن را جایزه می داند و می فرماید: مؤمن چاپلوس و حسود نیست مگر در طلب علم و دانش. بنابر این مغزها را باید از خرافات و جهل و نادانی و انحرافات نجات دهند.

امام جعفر صادق ؑ می فرماید: «الملوك حکام علی الناس و العلماء حکام علی الملوك» یعنی زمامداران بر مردم حکومت می کنند و دانشمندان بر زمامداران. بهر حال زکات علم همانگونه که قبل اگفته شد آموختن به پیسادان و سواددار کردن آنها است. باز هم حضرت رسول ﷺ می فرماید: «طلب العلم فريضة على كل مسلم» یعنی جستجو و تحصیل علم بر هر مسلمانی فرض و واجب است.

یا در جایی دیگر می فرماید: «اطلبوا العلم من المهد الى اللحد» یعنی در همه عمر از گهواره تا گور در جستجوی طلب علم باشید لذا علم فصل و زمان و مکان معینی ندارد حتی انسان برای نماز خواندن بایستی زمان و مکان خاصی را در نظر بگیرد اما فراگیری علم این محدودیت

علم و دانش و لزوم فراگیری آن اهمیت نداده است. باز هم باید گفت: که پیامبر اسلام ﷺ می فرماید: «العلم حیاة الاسلام و عماد الایمان» یعنی علم مایه حیات اسلام و ستون ایمان است به این حدیث اگر توجه شود پیامبر اسلام ﷺ حیات و بقای اسلام را در گرو علم داشته اند لذا اگر وضع جوامع اسلامی از لحاظ ارتقاء سطح زندگی کمی و کیفی رضایت بخش نیست علت آن در عدم توجه به علم است. به نظر می رسد صحابان علم و دانش وابسته به دربار در طول تاریخ برای رضایت دیکتاتورهای زمان خود اسلام را بسوی جتبه های خرافی و انحرافی سوق داده اند و خرافات و جهل را وارد احکام و دستورات اسلام نموده اند. اینها همان کسانی هستند که دستشان با دیکتاتورها در یک کاسه بوده و منافع مشترک در ثروت و قدرت با آنها داشته اند و همیشه منافع و قدرتمندی اینگونه انسانها در فقر فرهنگی و علمی و آگاهی انسانهای مسلمان بوده است. در حالی که پیامبر عظیم الشان اسلام می فرماید: «فضل العلم احب الى من فضل العبادة» یعنی فضل علم نزد من از فضل عبادات محبوتر است یا در جایی دیگر می فرماید: یک دانشمند برای ابلیس، زحمتش از هزار عابد بیشتر است یا در مورد وظیفه مؤمن می فرماید: «کن عالماً او متعلمًا او مستمعًا او محباً ولا تكن الخامس» یعنی همیشه دانشمند باش یا دانش طلب و یا شنوای از دانشمندان و یا دوستداران آنان هرگز نفر پنجمی نباش که هلاک خواهی شد.

شخصی از پیامبر اسلام ﷺ سؤال می کند که نشانه اسلام چیست؟ می فرماید: ایمان است و دانش و کردار، بنابر این ملاحظه می شود که پیامبر اسلام ﷺ چقدر به علم و دانش اهمیت داده و وجود و استمرار اسلام را در گرو آن دانسته است حتی در پایان جنگ بدر دستور فرمودند که آن دسته از اسیرانی که توان پرداخت قدیه ندارند ولی سواد دارند فدیه شان این است که ده نفر از مسلمانان را خواندن و نوشتن بیاموزند و آنگاه آزاد گردند.

امروزه کشورهای توسعه یافته و ایران قدرتها با تکیه بر علم و دانش و تکنولوژی خود بر دنیا حاکم هستند. اگر امروز آمریکا با مجهزترین امکانات و پیشرفتهای تکنولوژی جنگی خود هر روز افغانستان را بمباران می کند علیرغم اینکه هر روز در اکثر کشورهای مسلمان نشین دنیا آدمکهای بوش و بلر (رئیس جمهور آمریکا و نخست وزیر انگلیس) را آتش می زندند و مرتبآ مرگ بر آمریکا و انگلیس می گویند، اما عملاً دستشان خالی است و با

را ندارد. یا آنجا که می فرماید: «اطلبوا العلم ولو بالصین» یعنی دنبال فرآگیری علم برو اگر چه برای یافتن این علم به چین بروی. در آن روزگار چین از دورترین نقاط دنیا بوده که پیامبر ﷺ تأکید فرموده است. پس هر چه هست و هر گونه تکامل، تحول، پیشرفت، رفاه، سعادت بشری و خوشبختی ناشی از علم است.

حتی در زندگی زناشویی اگر زن و مرد از علم و آگاهی و پختگی کافی برخوردار باشند در آنصورت اختلافاتی اگر بین آنها بروز کند به جای آنکه از همدیگر جدا شوند و کار آنها به طلاق بیانجامد یا با خشونت به کوییدن همدیگر متسل شوند، با مذاکره و گفتگو که پشتوانه علمی داشته باشد مشکلات فی ما بین را حل می کنند. معمولاً آمارهای طلاق و جدایی بین زن و شوهر در خانواده هایی که از علم و دانش بیشتری برخوردار هستند بمراتب کمتر است از خانواده هایی که از سواد کافی برخوردار نیستند، یا اصولاً بی سواد هستند زیرا که انسانهایی که بیسواد هستند بیشتر تحت تأثیر نصایح بدخواهان قرار می گیرند یا اسیر و گرفتار رملان و کف بیان می شوند و با راهنمایی هایی مخرب آنها زندگی زناشویی شان تلخ می گردد.

من توایم این مثال را در مورد رابطه کشورها با همدیگر در سطح بین المللی مطرح کنیم. دنیای امروز نتیجه درگیریها و جنگها و تکامل تاریخ بشری می باشد و در این مقطع زمانی متوقف نمی شود بلکه تضادها وجود دارد و برخورد تضادها در آینده شکل دیگری از دنیای موجود را ایجاد می کند. ما هنوز شاهد جنگها و درگیریها بین کشورهای جهان می باشیم اما اگر به عمق قضیه توجه کنیم، ملاحظه خواهیم کرد که در این جنگها علم و دانش به نوعی دخالت دارد. دو کشور عراق و کویت با هم می جنگند هر دو منابع و دارایی های همدیگر را از بین می برند زیرا هر دو کشور از علم و دانش کافی برخوردار نیستند زیرا اگر از علم کافی برخوردار بودند دوریک میز مذاکره مسایل و مشکلات فی ما بین را حل می کردند یا افغانستان و عراق نمی توانند یا توانستند خودشان را با دنیای امروز تطبیق دهند تا مورد حمله قرار نگیرند بهر حال در دنیای امروز در جنگهایی که بین دو کشور اتفاق می افتد یکی یا هر دوی این کشورها از دانش و تکنولوژی و علم کافی برخوردار نیستند، اما تصور اینکه دو کشور مثل سوئیس یا سوئیز با هم درگیر شوند و برای همدیگر لشکر کشی کنند بسیار بعيد است زیرا هر دو از سطح

علمی کافی برخوردار هستند و مشکلات فی ما بین را دور یک میز مذاکره حل و فصل می کنند و بخود خسارت نمی رسانند. اینگونه کشورها به اهمیت منابع مالی و انسانی خود توجه دارند.

مثال دیگری می آوریم، همانگونه که در آمار جراید آمده بود میزان تصادفات اتومبیل و افرادی که در تصادفات کشته می شوند در طول یکسال در کشور ما بیش از هفده هزار نفر است اما در کشور سوئیز در طول ییست سال یک یا چند نفر بیش نبوده است. آیا دلیل آن می تواند چیزی غیر از توسعه علم و دانش و رشد فرهنگی در کشور سوئیز باشد؟ آنها اتومبیل را برای رسیدن به مقصد استفاده می کنند در حالی که در کشورهای عقب افتاده اکثرآ به عنوان وسیله ای که نمی دانند چگونه از آن استفاده کنند بکار می گیرند مثلاً مردم این کشورها از آنجا که عقاید شان آلوده به خرافات است بدون اینکه اتومبیل خود را بررسی کافی کنند یا عقل خود را برای بکار گیری اتومبیل بکار اندازند، مسافت می کنند و وقتی که دچار تصادفات و حشتناک می شوند خود را مقصراً نمی دانند می گویند قسمت اینگونه بوده است در حالی که خداوند متعال به انسان عقل و تفکر داده است که اینگونه مسایل بیش بینی و پیشگیری شود.

لذا جستجو و طلب علم بر اساس احکام اسلام بر همه مسلمین اعم از زن و مرد واجب است و هیچ استثنایی در این مورد پذیرفته نیست. بعضی ها ممکن است فکر کنند که منظور دین اسلام از علم، علم خاصی است مثلاً علم دین.

امام محمد غزالی می نویسد: متکلمان می گویند که این علم کلام است، که معرفت خدای تعالیٰ بدین حاصل آید، و فقهای می گویند که این علم فقه است که حلال از حرام بدین جدعاً بود و محدثان می گویند که این علم کتاب و سنت است که اصول علم شرع این است و صوفیان می گویند که علم احوال دل است که بنده را بحق تعالیٰ واصل است. هر کس از دیدگاه خودش تأکید به همان علمی می کند که خود علاقمند است در حالی که منظور علم خاص نیست بلکه علم در همه زمینه ها است، در دنیای امروز علوم آنقدر پیشرفته است که امکان اینکه یک نفر در دو رشته متفاوت متخصص شود خیلی کم است، لذا هر انسانی در هر شاخه ای که موجب تحول و دگرگونی و پیشرفت در امور انسانها بشود وارد بشود، مقدس است. اگر هدف فقط علم دین بود نمی گفتند که

علم راه خوب را نشان می‌دهد بگفته شوینهاور، برای خوب مردن باید خوب زیست و برای خوبتر زیستن باید علم و دانش اندوخت.

ویل دورانت می‌گوید: سعادت ما منوط به آن چیزی است که در سر داریم نه آنچه که در جیب داریم.

نام نیکوکر بسماند آدمی به کزاو ماند سرای زرنگار

بزرگترین خیر و نیکی آن است که اتحاد و پیوندی را که ذهن و اندیشه آدمی با طبیعت دارد بفهمیم، هر چه ذهن بیشتر بداند نیروهای خود و نظام طبیعت را بهتر می‌فهمد و درک می‌کند و هر چه بیشتر به نیرو و توانایی خویش پی ببرد بهتر خواهد توانست خود را رهبری کند و برای خویش قوانین و مقرراتی بوجود آورد و هر چه با نظام طبیعت آشنا شود آساتر خواهد توانست خود را از چنگ شیاطین و اهریمن‌ها و سایر چیزهای بی فایده رها سازد. اکنون که همچنان بعد از یکهزار و چهار صد و بیست سال، مسلمانان معتقد و با ایمان با انبوه جمعیت خود در روزهای جمیعه و روزهای اعیاد اسلامی در پای متاب و تربیون‌های علمای محترم اسلامی قرار دارند چنین جمعیت با شکوهی بهترین وسیله و روشی است که علمای محترم در ارتباط با مسائل علمی و فراگیری دانش در خطبهای خود بحث نمایند و فراگیری علم را چون سایر واجبات و فرایض دینی با تأکید هر چه بیشتر برای مردم بازگو نمایند بطوریکه فراگیری و بدبال یادگیری علم رفتن در ذهن مردم همچون نماز خواندن و روزه گرفتن و حج رفتن چون ستونی غیر قابل تخریب نهادینه شود تا بتوانند بدور از شعارهای بی پشتوانه علیه کفار و قدرت‌های طغیانگر با سلاح علم و دانش به جنگ طاغوتیان زمان برخیزند. قطعاً در آنصورت دنیای اسلام بر جهان همانگونه که آرزوی پیامبر بزرگوار اسلام بوده است مسلط خواهد شد. بدون تردید اگر مسلمانان افغانستان با توجه به ایمان قویشان از علم و دانش و تکنولوژی مطلوبی بروخوردار می‌بودند، هیچ گاه مورد تاخت و تاز ابرقدرتها قرار نمی‌گرفتند. بنابراین امروزه هر کشوری آنچه که دارد اگر غنی است، اگر فقیر است اگر ضعیف است، وضع موجود آن محصول وضعیت علمی آن است که در آن کشور وجود دارد.

طلب علم کن اگر چه در چین باشد زیرا در آن زمان علوم دینی مورد نظر در چین نبوده است. لذا بطور کلی هر علمی که به حال مردم مفید باشد و گرھی از کار آنها بخصوص مسلمین بگشاید، آن علم فریضه دینی است در اسلام چیزی بنام علم حرام وجود ندارد مگر آن چیزهایی که ظاهر علمی دارند مثل جادوگری و کف بینی و آیینه بینی و سایر خرافاتی که شیادان روزگار امروز در قالب مسائل دینی آنها را بخورد مردم عامی و بیساد می‌دهند و از این راه دکان و کار و کاسبی برای خود راه انداخته‌اند و ضریبه بر دین و ایمان مردم مسلمان می‌زنند.

بنابر این از آنجاکه سعادت مسلمین در فراگیری علم می‌باشد زیرا تنها به واسطه علم است که بشر می‌تواند به علل و فلسفه‌ی هرگونه موضوعی در زندگی خود پی ببرد و از نظر فلاسفه تنها راه بسوی مدینه فاضله علم است. شرافت انسان در علم اندوزی است نه در جنگ و گردنه‌کشی، بندگی انسان تنها در راه کسب علم معنا دارد. دانش دوستی رمز پیشرفت و بقاء انسان است، سرنوشت هر جامعه‌ای بستگی به میزان بار علمی او دارد. اهل علم و متفسکین و قلم بدستان سرمایه‌های اصلی هر جامعه هستند و در جهت حفظ و رشد و ارتقای آنها باید کوشش نمود.

دانش دل پیش برداش بود

آقای زرین کوب پیرامون قدرت غرب می‌نویسد: «تفوق و برتری غرب در این بخورد مستمر جز تفوق اسلحه‌اش که علم و فرهنگ اوست سببی ندارد و اگر دنیای اسلام می‌خواهد در این معركه مخفی هم دست کم به قدر معركه قدیم پیروزی بیابد، چاره‌ای جز آن ندارد که در «نوع اسلحه» خویش تجدید نظر کند و بر اساس علم و فرهنگ گذشته، نه آنچه کورکورانه از غرب گرفته است. بنای علم و فرهنگ تازه‌ای بگذارد.»

به عقیده‌ی سقراط هیچ چیز چون دانش و معرفت سودمند نیست.

کسی به کاری که بداند خطأ است، دست خواهد زد یعنی کار خطأ با عقل سازگار نیست و زیانش به خطأ کار می‌رسد. عالی‌ترین خیر، سعادت است و بهترین وسیله درک سعادت دانش است.

برتر اندراسل دانشمند معروف می‌نویسد «زندگی خوب آن زندگی است که از محبت و دانش آمیخته باشد و یکی بدون دیگری بی ثمر است». افلاطون معتقد بود که تنها